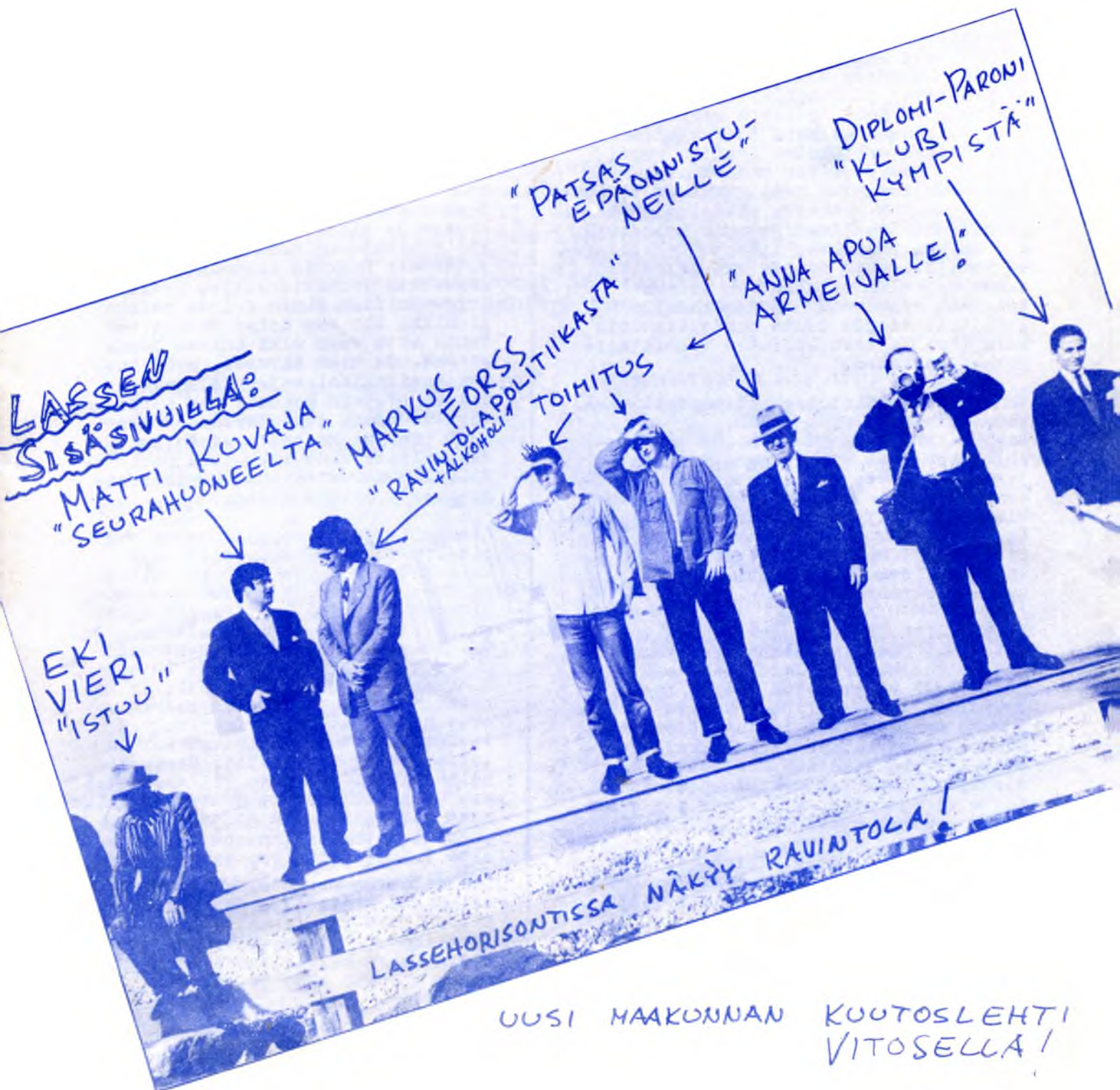

Lasse

Kun lasi vettä ja seitsemän luumua ei yksin auta.

LASSE

Me suomalaiset olemme ahkeraa ja älykäs-tä kansaa. Kiitokseksi ahkeruudesta ja henkisestä valppaudesta ovat kansalaiset ansainneet itsensä kaltaiset kirjoittajat. He suoltavat ahkerille lukijoilleen vuosi vuoden perään miljoonia sivuja hyvää luettavaa. Kalle Päätalon johdolla ovat kirjailijamme tehneet meistä paljon lukeneen kansan, joka ei pelkää tarttua melko suuriin-kaan kirjakokonaisuuksiin.

Kaikkein tyypillisintä luettavaa tälle ajalle ovat kuitenkin mitä erilaisimmat lehdet. Halvassa ajankohtaisuudessaan ne peilaavat jälkiteollisen yhteiskunnan jäsenen monimuotoista maailmanku-vaan. Erityisen selvänä tämä ajallemme tyypillinen erilaisten lehtien suuri merkitys näkyy omassa maakunnassamme. Joka aamu kotiemme postilaatikot täytty-vät maakunnan kahdesta ykköslehdestä ja joukosta vaatimattomampia yritelmiä. Ne kaikki yrittävät ilmentää pohjalais-ta todellisuutta omasta vinkkelistään. Sanan miekalla sivalletaan toinen toistaan osuvammin ja tavalliselle lukijalle ei jää muuta mahdollisuutta kuin ihailta teräväpäisten toimittajien hengenlentoa.

Tähän mielenkiintoiseen tiedotusilmas-toon astuu nyt myös LASSE. Lassen pyrkimyksenä on sanoa oma hep-poinen sanansa maakuntamme suurten jyrähtelijöiden sivustasta. Tarkoituk-senamme on kirjoittaa reilusti asian vierestä. Kenties kiinnostavista asiois-ta, jotka eivät kuitenkaan ole omalla painoarvolla pystyneet ylittämään valtalehtiemme tunnetusti korkeaa uutisarvokynnystä.

Emme välitä, että Lassen suusta kuulee totuuden. Suomalaisethan toki ymmärtä-vät, ettei kaikkia, mitä lehdessä näkee, ole välttämättä totta. Lasse on muiden lehtien tapaan sekava joukko epämääräisiä juttuja, joiden lukemisen merkittävytydestä omalle per-sonalle voi jokainen muodostaa oman mielipiteensä. Tahni vaihtoehtoisesti Lasse on oma perspektiivinsä pohjalai-sena olemisen syvimpään olemukseen.

Kuinka vain haluatte. Toivomme, että olosuhteet mahdollistavat vielä joskus Lasse 2:n. On myös mahdollista, että Luet juuri tulevaisuuden ainutkertaisen keräilyharvinaisuuden avauskirjoituksen viimeistä lausetta.

MOUKKU

Mitäpä jos kaataisin isoon lasiin lorauksen mesimarjalikööriä, desin vodkaa, lorauksen ruskaa ja päälle kirpeää, ruskeanvihreää viinaa. Se-kaan kasa jäitä ja spraittia. Annos on iso ja hyvä.

Kotona tällaisia moukkuja voi kumota niin kauan kuin sielu ja läsnäolijat kestävät. Ja mikäs sen kiehtovampaa kuin kotidokaaminen. Sen kertoo jo tilastokin: 3/4 Alkon myymästä alkoma-hoolista nautitaan muualla kuin val-votussa anniskeluravintolassa. Miksihän on näin, kysyy Lasse?

Kotona on kiva dokata. Kattella telk-karia. Tai videoväkiä. Kaksistaan on kiva dokata. Jos dokaa yksin ja tulee ikävä voi soittaa siihen nu-meroon, josta löytyy paljon muita yksinäisiä. Siitä vaan hörppimään kossua ja spraittia ja puhumaan pas-kaa yksinäisten kanssa. Sitten voi tietenkin huikkia ikkunasta tai par-vekkeelta ventovieraille. Jotkut örisevät ihan yksin neljän seinän sisällä. Eli kun dokaa kotona voi tehdä mitä vaan eikä kukaan puutu asiaan. Ja mikä tärkeää, myös Suo-men sosiaalinhoajat haluavat meidän pysyvän kotona, jos meinaamme tarttua miestä väkevämpään. Holho-ajat pitävät kaikesta päätellen sosiaalista kanssakäymistä ravinto-loissa paheksuttavana, kitkemisen-arvoisena harrastuksena.

Sosiaali- ja terveystalhoajat ovat ainakin tiukentamassa otteitaan kansalaisten kurkuista, kun sinne aiotaan kaataa kaljaa tai kossua. Sijaiskärsijöinä ovat ravintoloit-sijat, joiden toimia rajoitetaan ja vaikeutetaan. Anniskeluluvat ovat entistä tiukemmassa, luvat tulevat määräaikaikaisiksi, keskioluttavat me-nevät uusiksi ja samalla baarit ovat pian historiaa. Inspiroivat ravintolanpitäjät halutaan nuijia lattapäisten armeijaksi. Sosiaali-holhoajia riivaa joko viinamato tai muu paha luulotauti. Tauti saa holho-ajat pitämään meitä suomalaisia pässinä metsäläiskansana. Olemmeko sitä? Emme perkeles, sanoo Lasse!

Sosiaaliseen ravintolakulttuuriin ei päästä kielloilla ja holhouksella. Siihen päästään vapaalla luovuudella, luottamuksella. Ankeista ajoista huoli-matta Lasse haluaa juoda ravintolassa, jossa on hyvä meno ja palvelu ja hal-paa mehua.

JOHTAJA

Matti Kuvaja on johtaja ja näyttää siltä.

Matti pyörittää Seinäjoella Lakeuden Seurahuonetta, vanhaa ja legendaarista hotelli-ravintolaa.

Lasse istahti samoille puonsijoille, joilla Mannerheim ja Kekkonen ovat muinoin viihtyneet ja keskusteli asiallisesti johtaja Kuvajan kanssa.

Hotelli-ravintola Seurahuone rakennettiin Seinäjoelle vuonna 1930. Talo oli ensimmäisiä kivirakennuksia paikkakunnalla. Alunperin talon paikalle piti rakentaa synnytyslaitos, mutta asiat kääntyivät lopulta ravintolaväen eduksi.

Seurahuoneen rakentaminen ei ollut helppoa hommaa, sillä rakennusvaiheessa talon pohjoispääty otti ja romahti. Samalla pari maanviljelijää meni harmittavasti konkurssiin - olivat pistäneen rahojaan likoon kannatettavan asian puolesta.

Seurahuone oli aikoinaan Vaasan läänin ehdoton johtotähti ravintoloiden joukossa, sillä se oli läänin ainoa tanssiravintola. Ravintolaan tultiin kaukaa ja hilut olivat sen mukaiset.

Ravintolan länsipäädyssä, nykyisen ulkoilmaterassin, "Keitaan" paikalla toimi 30 -luvulla kahvila. Terassia tyylikkäästi

varjostavat koivut istutettiin tasan 50 vuotta sitten, vuonna 1935.

Oman lukunsa muodostaa sodan aika, jolloin Seurahuone toimi saksalaissotilaiden majoituspaikkana. Tarjoilu pelasi silloinkin ja meno oli "wunderbahr".

Hotelli-ravintola Seurahuone oli aikoinaan myös suosittu biljardihuone. Sitä pelattiin talon kellarissa, kuten 70 -luvullakin.

Seurahuoneella on ollut useita omistajia ja hoitajia, joista viimeisin tuli talon palvelukseen 15 vuotta sitten. Ilmajoella syntynyt toimitusjohtaja Matti Kuvaja on johtanut Seurahuonetta kahdeksan vuotta. Kuvajan mukana Seurahuone on saanut uutta ilmettä ja henkeä.

- Tulin aluksi hoitelemaan Seurahuoneen ohjelmapuolta. Minulla oli tuohon aikaan Jyväskylässä ohjelmatoimisto ja Seurahuoneen silloinen omistaja Raimo Anttila pyysi vastaamaan mm.

talpssa esitettävästä ohjelmasta ja esiintyvistä tanssiorkestereista, kertoo toimitusjohtaja Kuvaja.

- Minä toin kaupunkiin naistentanssit, vaikka sitten kuka väittäisi mitä. Jyväskylässä oli jo aiemmin järjestetty ravintoloiden erikoisteemailtoja, ja minä toin ne tänne. Ei täällä ollut mitään sellaista ennen minun tuloani Seinäjoelle.

- Naistentanssien lisäksi toin tänne morsius-tanssit. Hankimme morsiuspuvun ja muun rekvisiitan Tampereelta. Kehitimme Seurahuoneelle vuorohakutanssit ja myös iltapäivätanssit järjestettiin täällä ennen kuin kaupungin muissa ravintoloissa.

-Tällaisen paikan kehittäminen vaatii mielikuvitusta ja kyllä sitä näköjään on ollutkin, sanoo Kuvaja.

- Toin tänne kunnan lounaspöydän, joka on ollut meillä ensimmäisenä. Sitä olen yrittänyt pitää monipuolisena ja kohtuuhintaisena.

-Strip-teasen ja napatanssin tuominen Seinäjoelle olivat omia ideoitani. Ja ne toteutettiin. Ei niitä ollut täällä ennen minua. Ja kyllä stripparit vetävät jatkuvasti - tulevat kaukakin niitä katsomaan.

-Suomessa on kaksi stripparia omasta takaa. He ovat Miss Maria ja Miss Tanja. Tanjaa en ole enää viitsinyt ottaa, kun hänen juttunsa ovat jo vähän arveluttavaa luokkaa.

-Strip-tease voi olla taidettakin. Ei sen tarvitse olla huonoa. Me jatkamme strippausohjelmalla, vakuuttaa toimitusjohtaja Kuvaja.

- Suomessa pyörii 15-20 stripparia, jotka tulevat tänne Englannista, Lontoosta. Sinne ne ovat tulleet joistakin alusmaista ja lähtevät sitten keikoille mm. Suomeen ja Seurahuoneelle. Tykkäävät yleensä suomalaisista miehistä, mutta eivät tietenkään siitä, kun kolistelevat oviensa takana yleensä ahkerasti. Niitä saa olla aina hätistelemässä.

-Strippareita on monen tasoisia. Se on joillekin työtä, joillekin taas pelkkä harrastus. Strippaus-ohjelma maksaa aika paljon, joten on

tarkkaan harkittava, milloin ottaa ja milloin jättää. Yleensä ulkolaiset stripparit työskentelevät Suomessa 2-3 kuukautta, ja täällä Seinäjoella strippari työskentelee yhden illan kerralla. Sama tanssija voi olla täällä työssä yhden tai useamman kerran.

Stripparit muodostavat Seurahuoneen ohjelmapolitiikasta vain häviävän osan, jos talon harjoittamaa linjaa katsoo pitkällä aikavälillä. Seurahuoneella ovat esiintyneet käytännöllisesti katsoen kaikki Suomen huippuesiintyjät. Talo on ollut aikojen saatossa myös useiden merkittävien tilaisuuksien pitopaikka. Mm. Urho Kekkonen piti 50 -luvun alussa "huoneella" palaveria maakunnan miesten kanssa. Johannes Virolainen on käynyt myös juomassa maitoa Seurahuoneen hämyssä.

Puitteiltaan Seurahuone on toimiva kokonaisuus. Yläkerrassa, siis kolmannessa kerroksessa on hotellihuoneita. Toinen kerros oli aiemmin pyhitetty kauppatkustajien näyttelytiloiksi, joista ne muutettiin myöhemmin ravintolatiloiksi. Vuonna 1972 kakkoskerroksesta tuli disko.

- Se oli Seinäjoen ensimmäinen disko, huomauttaa toimitusjohtaja Kuvaja. Hän lisää, että kaupungin ensimmäinen drinkkibaari avattiin hotelli-ravintola Seurahuoneella vuonna 1972.

-Edelläkäyviä ollaan oltu, sanoo Kuvaja.

Seurahuoneen kulta-aikoja olivat päivät, jollin maakunnassa reissaavat kaupparatsut päättivät kokoontua viettämään hilpeää iltaa "huoneelle". Silloin istui talon jokaisessa pöydässä vähintään kaksi kauppatkustajaa.

- Vuosi 1974 oli eräänlainen käänkövuosi. Silloin tuli Sorsanpesä voimakkaasti mukaan kuvioon. Tuli Epon Pubi ja yhtiäkkiä kaupungissa oli 500 uutta ravintolapaikkaa. Totta kai se vaikutti heti meillekin, muistelee Matti Kuvaja.

- Seinäjoen kaupunki on yksityiselle aika vaikea kaupunki. Täällä hallitsevat ketjut - on Cumulus-ketjua, Rantasipi-ketjua, Kantaravintoloita jns. Kun sitten vertaa asukas pohjaa ja

muistaa, että yleensä 200 paikan ravintolassa pitäisi olla 9.000 asukkaan väestöpohja, niin väkimäärä ei enää riitäkään kaikille, Arki-iltoina kilpailu on etenkin hurjan kovaa. Asiakkaita ei riitä kaikille, se on selvää.

- Anniskelulupia ei saisi myöntää viiteen vuoteen enää yhtään. Nyt ollaan ääri rajoilla. Lupien myöntämispolitiikka on kovaa peliä sekini. Kun isot ketjut painavat päälle, niin kyllä niitä vaap sitten myönnetään. Pitää muistaa se, että Seurahuone on käytännössä ainut yksityinen hotelli-ravintola Seinäjoella.

- Ketjujen pääkonttorit ovat Helsingissä ja siellä sitten hoidellaan maakunnan asioita. Kyllä pääkonttorin sana painaa, vaikka paikalliskojohtajan sana painaa toki myös asiassa.

- Terassin luvat tulivat luontevasti viime vuonna. Ei siinä ollut vaikeuksia. Kun tämä kerran on kaupungin paras paikka, niin mikä ettei, kysyy toimitusjohtaja Kuvaja.

- Tosin myöhästyimme viime keväänä terassin avaamisessa kuukauden. Olisi pitänyt saada paikka auki jo toukokuussa. Tänä keväänä avataan heti kun sään puolesta sallii - vaikka jo vappuna.

Toimitusjohtaja Kuvaja on pyrkinyt luomaan Seurahuoneesta ajan hengessä liikkuvan hotelli-ravintolan, mutta taloudellisten resurssien rajallisuus vaikeuttaa jatkuvasti päässä pyörivien ideoiden toteuttamista. Ravintolan imagen muuttaminen kysyy paljon rahaa.

- Jos taloudellisia mahdollisuuksia olisi enemmän lähestyisin ratkaisuisia entistä enemmän kansaa. Kohti kansaa mentäisiin koko ajan. Tietenkin huoneet pitäisi remontteerata ja laittaa niihin vessat ja suihkut. Muuten tämä on näin aika hyvä.

IHMISET OVAT NYKYÄÄN

FIKSUJA

Suomalaista alkoholipolitiikkaa on kiristetty jatkuvasti. Toimitusjohtaja Kuvaja pitää yleisen alkoholi- ja ravintolapolitiikan kiristämistä

huonona asiana lähinnä yksityisyrityksen kannalta.

- Kun liikkuu maailmalla isoissa ravintoloissa niin tulee mieleen, mitä tapahtuisi jos alkoholitarkastajamme tai -johtajamme menisivät tutkimaan niitä. Ei taitaisi jäädä montakaan paikkaa auki, jos heistä olisi kiinni.

Alkoholipolitiikkamme on yhä kiristymässä, mutta miksi? Onko Suomen kansa niin pöllöä, että sitä pitää holhota entistä enemmän?

- Ei kansa ole pöllöä. Siinä meni 5-10 vuotta, jos alkoholia alettaisiin myydä tavallisista kaupoista, ennen kuin se tasaantuisi. Ei se sen hullumpaa olisi kuin joissain etelän maissa. Vika on siinä, että Suomessa puhutaan raittiuskasvatuksesta liikaa. Taittiusihmiset johtavat tätä politiikkaa. Silta se minusta tuntuu. Ravintolaihmiset ovat olleet hiljaa eivätkä ole saaneet omaa kulttuuriaan siinä määrin esille kuin olisi pitänyt.

- Ei meidän alkoholilakimme voi mennä siihen kuin jossain Islannissa tai Norjassa. Siellähän ihmisille tarjoillaan ravintoloissa alkoholia vain muutama tunti päivässä. Kello 11-14, sitten pistetään kapakka kiinni. Sitten taas 17-20 auki ja sitten heti kiinni. Ei se tähän suuntaan voi ikinä mennä. Kyllä yleinen ilmapiiri on vapaamman politiikan kannalla. Ja jos tämä esitys, että tarjoilua voisi alkaa jo klo 11 menee läpi, on sekin jo merkki jonkinlaisesta vapaammasta politiikasta.

- Yksityisenä ravintoloitsijana en tietenkään haluaisi alkoholia heti myymälöiden tiskeille. Me toimimme sentään ravintoloissa kontrolloiduissa tiloissa - kontrolloimme, kuinka ihmiset ottavat alkoholia. Joku kontrolli pitäisi tietenkin aina säilyä. Ei kontrollin saisi kuitenkaan olla liian kova tässä ihmisten ottamisessa. Ihmiset voivat olla iloisiakin ja nauttia alkoholia.

- Nythän tämä alkoholitarkastaja-systeemi muuttuu. Tulee läänikohtainen tarkastaja. Ei se minus ole hyvä systeemi. Tietenkin kontrollia pitää suorittaa, mutta se pitäisi olla tuollaista - sanoisiko vähän neuvovaa. Mielestäni alko-

holitarkastajat ovat saaneet loppujen lopuksi vähän muutoksia aikaan esimerkiksi seinäjokelaisessa ravintolatouhussa. Kyllähän se vastuu on lopulta kaikilla niillä, jotka työskentelevät tällä alalla. Meidän työtähän se haittaa jos täällä kaikki ovat hirveässä humalatilassa.

- Vieläkin Alko myöntää itselleen lupia itsepalvelupaikkoihinsa, vaikka niistä toisaalta halutaan päästä eroon. Yksityiset eivät saa niitä lupia enää milään. He kokeilevat. Me emme saa kokeilla mitään.

On olemassa myös maita, joissa ravintolat saavat kilpailla melkein täysin vapaasti hinnoista alkaen. Sopisiko se meille?

- Olen kyllä heti valmis lähtemään mukaan hinnoittelu- ja ostokilpailuun. Se olisi ainoita kilpailukeinoja. Ei yksityisillä ole juuri muuta. No palvelu tietenkin on toinen. Mekin korostamme hyvää palvelua, mutta vapaaseen kilpailuun olisi hyvä mennä. Heti olisin mukana.

- Jatkoaikaluopien myöntäminen on yksi älyttömyys. Jotkut saavat jatkoaikaa ja jotkut eivät millään. Valitettavasti jatkoaikaluovat pakkaavat mennä ketjuille.

Jos heittäisit luvanmyöntäjälle esimerkiksi idean karnevaalien pitämisestä Seurahuoneella samaan tapaan kuin esimerkiksi Sorsanpesällä on ollut näitä sambajuhlia niin saisitko luvan heittää pöydät ja tuolit pois ja järjestää normaalia vapaammat hilut?

- Kyllä siihen tietenkin mahdollisuus olisi mutta aika heikko. Mutta ainakaan sellaisi kuvia joita lehdessä on ollut näistä juhlista ei saisi julkaista. On näkynyt kuvia kun joku nukkuu ja näkyy enää kengät penkiltä. Jos täältä näkyis vain kengät niin tämä ravintola olisi yhden viikon kiinni.

- Kyllä omassa ravintolassa voi ideoitaan toteuttaa, mutta siinä on aina se alkoholimonopoli edessä. Se ei anna toteuttamismahdollisuuksia. Esimerkki on siitä tämä mainosjupakka. Mulla oli mainos tuossa talon päädyssä ja siinä luki KYMMENEN ASKELTA ONNEEN. Mä jouduin siitä Alkoon ja siellä vaadittiin mainosta poistettavaksi. Annettiin ymmärtää, että ONNEEN on pois-

tettava. Mitäs onnea siellä on, kysyvät. Niin meni puoli vuotta niin tuli ONNITEEKKI. Minä yritin sanoa, että kyllä täällä on naimsiinkin moni päässyt. Kumppaneita on löytynyt. Toivottavasti joillakin on onnea. Avioliittoja on alkanut 15 vuoden aikana melkoiset määrät.

- Suomalaisista ravintoloista minua henkilökohtaisesti miellyttää erityisesti Jyväshovi Jyväskylässä. Siellä on mukava tunnelma. Käymme siellä aina hiihtoretkeillä RT -veljien kanssa. Siellä on vapaa ja joustavat systeemi.

- Monessa maaseuturavintolassa on hyvä systeemi. Kilpailu on kyllä mennyt kyllä siihen pisteeseen, ettei tämä ala enää kannata. Myynnillisesti ollaan laskusuunnassa - myynnin vähentyminen on noin 4 %. Henkilökuntakulut ovat vain nousseet.

TERVETULOA KALOJEN
IHMEELLISEEN MAAILMAAN

Seurahuoneella on monta maakunnankuulua yksityiskohtaa, jotka ovat lähtöisin toimitusjohtaja KUVajan matkoilta. Sellaisia ovat mm. alabaarin tiskin yläpuolelle sijoitettu akvaario. Baari tunnetaan akvaariobaarina. Toisen kerroksen diskossa on välkkyvä valolattia. Siitä on kerrottu aktiivisesti Seurahuoneen ilmoituksissa ja se on kiinnostanut kansaa.

- Uusia ideoita voi kehittää omassa päässään vaikka kuinka paljon. Toteuttamiskeloisia on kuitenkin nykyään yllättävän vähän.

- Akvaariobaari-ide tuli erään ravintolavierailun yhteydessä. Hesperian yökerhossa kun istuskelin ja katselin takaseinää baaritiskillä niin sehän on kokonaan akvaariota. Sitten kun tätä uudistettiin, ajattelin, että joku uusi idea baariin on saatava. Kaikki paikathan on uusittava 3-5 vuoden väliajoin. Ajattelin että Hesperian akvaario voitaisiin toteuttaa meillä pienemmässä muodossa. Sitten tehtiin akvaario.

- Sama on yläkerran diskon valoparketin kanssa. Hesperiaastahan sekin on oikeastaan lähtöisin. Pienemmissä puitteissahan sekin on meillä. Ei se tarvinnut kuin sähkömiehen, kirvesmiehen ja idean ja niin tuli valoparketti.

- Tällaiset pienet ratkaisut elävöittävät tätä touhua. Esimerkiksi pyhisin tulee meille

paljon lapsia syömään ja silloin on kaloja kiva katsella.

- Kyllä tässä kaupungissa aina tarvitaan Seurahuonetta. Näitä Seurahuoneitahan on Suomessa valtavasti. Ne ovat tosin viime aikoina ketjuuntuneet aika paljon - E-liike on liittänyt niitä ketjuunsa.

- Kyllä meilläkin on sellainen kantaporukka, joka on ottanut tämän omakseen. Esimerkki vaan siitä on kun tuo yksi paikka tässä lähellä pistettiin remonttiin. Ei se porukka ole meille tullut. Se on kyllä ihan eri porukka siellä ja täällä. Ehkäpä ne ovat sitten menneet tuonne aseman suuntaan.

- Ihmiset ovat nykyään fiksuja. Täytyy sanoa, ettei mitään järjestyshäiriöitä ole esiintynyt moneen vuoteen. Ennenhän niitä joskus oli. Tietenkin on kysymys myös kontrollista. Ei me oteta sisäänkään sellaisia, joista saattaa tulla harmeja. Kontrolli on kova - joskus ajattelee itsekin, että tulee oltua hieman liiankin tiukka. Mutta yksityinen ei voi ottaa riskejä. Aina kun sattuu sellaisia juttuja, niin voi olla paikka kiinni. Nuo isot ketjut ovat sellaisia, ennä niissä sitä vaan pöristellähän.

- Mun puolestani ihmiset voisivat juhlia vapaammin. Tosin porttikieltoihinkin on joskus pitänyt mennä. Jos sanon että meidän ravintolaamme on viidellä henkilöllä porttikielto niin se on paljon. Ihmiset käyttäytyvät nykyään hyvin.

- Suunnitelmia on tähänkin paikkaan. Laajennus on suunnitelmassa. Ehkä yksi kerros vielä ylemmäksi huonetiloiksi. Ne ovat tulevaisuuden suunnitelmia. Alakerrassa ovat varastotilat ja niitäkin voisi muuttaa. Esimerkiksi pieneksi ruokapaikaksi, 30 -paikkaiseksi vain. Suunnitelmia on kun noita pizzerioitakin rupeaa jo täällä olemaan.

- Kyllä ravintoloitsijan kannattaa kiertää maailmalla ja katsella ympärilleen. Jos vielä verottaja hyväksyy matkakulut vähennykseksi niin se on hieno asia. Eivät vaan menneet viimeksi läpi kaikki meikäläisen vähennykset. Sillon kun uusin kävin katselemassa eri puolilla Suomea näitä paikkoja.

- Kasvisravintola täällä? Ei ole riittävästi päälukua. Tämähän olisi kyllä hieno idea. Kyllä olen eri vaihtoehtoja tutkinut. Olen ollut tuossa Hotelli- ja ravintolayhdistyksessä ravintola-toimikunnan puheenjohtajanakin muutaman vuoden niin on tullut käytyä katselemassa paikkoja. Asukasmäärältä olemme liian pieni kaupunki.

- Asiakkailta olisi kyllä siinä oppimista, että ravintolakin on ruokapaikka. Yleensä luullaan, että kun ravintolassa syödään pitää syödä jumalattoman hienosti. Baariin kun mennään, niin se tapahtuu paljon helpommin. Pelätään vahtimestarimaksuja, ajatellaan että pitää puheutua hienosti.

- Ravintolaillan aikana ja jälkeen meitä saa samaan hintaan ruokaa kuin jostain ulkogrillistä.

- Seinäjoen kaupungin suhtautuminen yksityisyrittäjään, ravintoloitsijaan on erittäin keho. Se koskee varmaan myös kauppaa. Yksityinen ravintoloitsija ei saa penniäkään sieltä avustusta. Päinvastoin, jos sähkölasku tai vesimaksu on maksamatta, tulee korkolasku perässä. Tämä pitäisi muuttua - suhde palveluelinkeinoihin. Meikäläinenkin antaa sentään 20 henkilölle työpai-kan. Sitten kaupunki rakentaa miljoonan markan teollisuushallin neljälle työntekijälle. Pieni epäsuhte on olemassa, vai mitä? Lisäksi kaupunki on osakkaana kahdessa kilpailevassa firmassa kun se on mukana Asemaravintolan ja Sorsanpesän kiinteistöyhtiöissä.

- Kaupungissa pitäisi kehittää vain olemassa - olevia ravintoloita.

- Kaupungin matkailua on nyt kehitetty 15 vuotta, mutta yhtäkään ideaa en ole vielä nähnyt. Yksi idea tuossa tuli - nimittäin höyryveturi. Veturi ja pieni juna, joka tekisi matkan Ilmajoelle, Koskenkorvan tehtaille. Sieltä pieni desin Kossupullo mukaan. Lapsille jotain elävöittävää oheen ja sitten junalla takaisin. Tämä oli hyvä idea, mutta sekin on lopahtanut rahanpuutteen vuoksi kai. Kouvolassa vain Lahdessako se on nyt otettu. Ratkaisuja pitäisi tehdä täällä paljon nopeammin. Matkailu tuo rahaa.

- Olen jäsenenä matkailulautakunnassa ja siellä ajan leirintäalueen kehittämistä mm. rakentamalla

sinne sauna. Leirintäalueen yhteyteen pitäisi ruopata uimapaikka. Siinä ei kauaa menisi kun siihen saisi uimapaikan. Sauna ja uiminen ovat tärkeitä. Ravintolapalveluiltaan Seinäjoki on muuten huippua. Rohkeampia ideoita tarvitaan muuten.

NUORISON PAIKKOIHIN PITÄÄ SATSATA

- Nuorisolle pitäisi järjestää jonkinlaista valmentautumista diskokäyttämiseen. Nuorisotalo pitäisi olla parempi ja siellä pitäisi opastaa nuoria, että kun tulevat ravintolaikään ja meille niin että osaisivat ottaa alkoholia oikealla tavalla. Pakkaa olla, että kun nuori tulee ensimmäisen kerran niin se ottaa olutta aika pirusti. Tarvittaisiin välivaihe, baari, jossa on ykkösolutta ja tämmöstä mitä nyt nautitaan. Muuten meidän on opetettava ja holhottava. Illoissa pitäisi olla joku isäntä.

- Käsittämätöntä on sekin, että kun kaupunkiin suunnitellaan jotakin uutta, esimerkiksi tätä hallinto- ja kulttuurikeskuksen ympäristöä, niin heti suunnitelmassa pitää olla hotelli-ravintola. Sellaiset suunnitelmat pitäisi ensin repiä. Täällä on riittävästi kapasiteettia ja ammattinsa osaavaa väkeä. Ne riittävät vuoteen 2.000. Nykyiset voivat laajentaa tarpeen mukaan.

- Nuorison paikkoihin pitäisi satsata. Eivät nuoret halua olla kadulla.

Seurahuone on kiistämättä Seinäjoen ainoa hotelli-ravintola, jolla on todella hienoja ja kunnioitettavia perinteitä. Ravintolassa on ravintolan ilme. Uudistuminen on hionut kuitenkin perinteistä henkeä myös Seurahuoneen ilmeestä.

- Ehkä parin-kolmen vuoden päästä otamme salista katon pois ja pannaan vanhat holvit taas tänne. Kattoa on nimittäin laskettu metrillä. Täällähän on sellaiset holvisysteemit ja kristallikruunut ollet alunperin. Nykyaikaisilla keinoilla ei enää pysy mukana kilpailussa. On entistettävä. On mentävä taaksepäin.

Toimitusjohtaja Matti Kuvaja on ravintola-toimensa ohella myös kunnallispoliittinen vaikuttaja. Valtuustopaikka on jäänyt joskus muutaman äänen päähän, mutta se ei estä aktiivista miestä osallistumasta yhteiskuntarientoihin vaikuttavalla tavalla mm. matkailu- ja urheilusektoreilla.

Kuvaja esittää Seinäjoen matkailumäärärahojen moninkertaistamista ja ideamiesten ostamista kaupungin ulkopuolelta, ellei omasta takaa löydy toteuttamiskelpoisia ajatuksia.

- Urheilussa ollaan saavutettu aika kovasti. Lähes kaikki mitä voidaan yleensä saavuttaa. Sepsillä on nyt hyvässä mallissa nämä suunnitelmat ja tavoitteet. Toivotaan että ne toteutuvat. En ole enää Sepsin johtokunnassa mutta toimin muuten tukipuolella.

- Jos olisin mennyt valtuustoon, tai päässyt silloin kun jäin yhden äänen päähän, olisin ryhtynyt ajamaan ravintolatyöntekijöiden yökotiinkuljetusta. Täällä on pitkät matkat eikä kaikilla ole näitä yksityisautoja. Varsinkin naisihmisille pitäisi tällainen yhteiskuljetus olla järjestyksessä.

- Törnävän saari pitäis saada taas lyöntiin niin kuin joskus ajat sitten. Järjestäjillä on nykyään niin kovat riskit, että on uskaliaasta yrittää uudella pohjalla. Kulttuuritapahtumat pitäisi saada voimakkaammin esille - edes niin että joka toinen viikko olisi jotakin. Ainakin kesäaikana. Ja kun konserttitalo saadaan tulee kultturiuria luonnostaan lisää. Pelottaa vaan että kun konserttisali tehdään siitä tulee pieni.

Se jää pieneksi. Sinne pitäisi saada mahtumaan vähintään 700 ihmistä.

Toimitusjohtaja Kuvaja odottaa viime keväänä valmistuneesta terassista tulevana kesänä paljon. Matti on siitä ylpeä, sillä se jatkaa vanhaa kahvilaperinnettä.

- Tuossahan oli aiemmin kahvila. Terassi-idea on vain kehitettävä vuosi vuodelta. Meikäläinen ajattelee tietenkin pitemmälle kuin sitä että kansa tulisi tänne kaljaa juomaan. Pikku-

palaa ja sen semmosta voi ajatella myös. Se on paljon siitä kiinni kuka on siellä toimessa. Haluaako hän myydä ruokaa vai ei. Voisi olla paistipöytä, josta myytäisiin paistiannoksia kympillä tai jotakin vastaavaa. Kyllä tässä idoita on kun vain ehtisi toteuttaa niitä. Eihän tässä mitään viidenkymppin ruokia tulla useinkaan syömään. Terassilla pitää olla pikku-purtavaa.

- On mulla piirustukset hampurilais-pikkunälkä nurkkauksesta, johon voisi mennä syömään ellei halua pöydässä syödä. Kaveri tekisi niitä ruokia koko ajan.

- Yksi asia, mikä vaatisi kehittämistä on tuollaisen iltapäiväistumispaikan saaminen. Sehän on niin, että jos esimerkiksi iltapäivällä ottaa olutpullon, vaikka ei muuta kuin sen yhden ja jos ihmiset sattumalta näkevät sen niin heti ajatellaan, että aha sekin sillä vain ryyppäilee. Vaikka ei ottaisi kuin pullon olutta. Koko kuukautena. Tarvitaan sellainen jonne voi tulla rauhassa ja salaa. Yläkerrassa sellainen tila suunnitteilla. Voi ottaa pullon pari kolme ja lähteä rauhassa pois ilman pelkoa. Seinäjoella ei valitettavasti ole tällä kertaa sellaista.

- Meikäläinen sen kokeekun nuo vapaapäivät ovat muulloin kuin yleensä. Joskus kun ajattelee että menis jonnekin ottamaan niin ei oikein mennä minnekään. Heti joku näkee ja kättelee että jaa, se on taas kapakas ottamassa.

- Ravintolan pito on nykyään hirveän kovaa bisnestä. Ihmiset helposti ajattelee, että kun nämä ravintoloitsijat ovat yleensä tällaisia värikkäitä persoonia että tämä on vain jotakin showta. Ne liikkuu ja kun meillä on vapaata me liikutaan eri aikoina kuin muut. Sitten sitä ajatellaan, että kyllä sekin on päässy kauhiaksi.

Toimitusjohtaja Kuvaja pitää työstään, mutta tunnustaa suoraan, että jos valitsisi ammattiaan uudelleen, harkitsisi pitkään, heittäytyisikö ravintola-alalle.

-Koska tämä Suomen verotuspolitiikka on

mennyt tähän voisi olla etten enää lähtisikään. Mielekästä mutta raskasta tämä kyllä on.

Tässä voi toteuttaa itseään kokonaan jos vain haluaa. Käytäntö opettaa parhaiten. Olen itse pohjakoulutukselta merkonomi ja sitten olen käynyt kaiken mailman alan kurssuja - melkein pari kertaa vuodessa ollaan koulutuksessa.

Miten toimitusjohtaja voi yleensä rentoutua?

- Haluaisin rentoutua esimerkiksi hiihtelemällä. Penkkiurheilu on kuitenkin se paras rentoutumistapa. Seuraan kaikkia pesäpallosta painiin.

- Täytyy kyllä sanoa, että kyllä tämä ravintola-elämä on yksi rentoutumiskonsti. Mukava se on rentoutua oluen parissa. Vaikka sitä luulisi että ihminen kyllästyy kun katselee kun toiset ottaa mutta kyllä se vaan on toisin päin.

-Kirjallisuuden luku jää kyllä aika vähäiseksi.

Tämä on vaan työtä yötä päivää. Työasiatkin on ollut pakko oppia unohtamaan. Ei sitä saa nukutuksikaan jos ei työasioita saa pois mielestä. Se vei viitisen vuotta aikaa. On pakko välillä lähteä vähintään parioksi päiväksi täältä pois. Mullahan oli kahtena kesänä sydämessä välilyöntikohtauksiakin. Jouduin niistä sairaalaan. Tehtiin edellisen työnantajan aikana töitä niin pirusti. Päivällä kassassa ja illalla vahtimestarina...

Toimitusjohtaja Matti Kuvaja luottaa vanhan ja iloisen Seurahuoneen tulevaisuuteen lakeuden keskuksessa. Ideoita pursuaa jatkuvasti ja parhaimpia ollaan tulevaisuudessa myös toteuttamassa. Kun Kuvaja innostuu esittelemään huimpimpia ideoita, välähtelee haavekuvisa mm. takapihalle rakennettava talvipuutarha, lisäkerros talon huipulle, intiimi ruokailupaikka talon kellariin...

- Jos saisin itse päättää mitä tälle talolle tehtäisiin niin se olisi aika tyly juttu. Vetäisin katepillarilla talon maan tasalle ja rakentaisin tähän kokonaan uuden hotelli-ravintolan. Siinä olisi ihmettelmistä.

MAKE

Kaikki Forssin Maken tuntevat. Lassekin.
Make pyörittää Seinäjoella Pizzeriaa ja
L'Artisteja. Lasse kävi siinä hienommissa
kahvilla ja kysyi Maken näin: "Puhaa-
vat Suomeen uutta alkoholia. Mitäs
tykkäät hankkeesta ravintolanpitäjänä?"
Make antoi tulla.

- Naurettavaa. Byrokratia lisääntyy.
Jos se toteutuu, saa kunnanhallitus päät-
tää, minkälainen on ravintolan alkoholi-
valikoima.

- Jos anniskelu-oikeudet annetaan määrä-
ajaksi, sekin tappaa alaa. Kaikki yrityk-
set perustavat toimintansa pitkälle täh-
täykselle. Jos saat luvan vain kahdeksi
vuodeksi, olet lirissä. Okei - nykyiset
päättäjät saattavat ymmärtää, että kyllä
lupia voidaan jatkaa määräajan jälkeen,
mutta kun päättäjät vaihtuvat. Mitä ta-
pahtuu sitten? Jatkoa ei ehkä tipukaan.

- Jos lakia perustellaan sillä, että
ravintolatoimintaa pitää valvoa, niin
mitäs tekevät ravintoloitsijat ja koko
henkilökunta. Kaikki valvovat. Nyt tu-
lee vain lisää valvoja. Nyt on jo
Alkon paikallisjohtaja, poliisivirano-
maiset valvovat, kunnallinen alkoholitar-
kastaja valvoo ja nyt on tulossa läänin-
hallituksen valvoja. Tulee päätoiminen
lääninvalvoja ja kunnallinen valvoja
poistuu.

- Jos tästä vielä tätä alaa kiriste-
tään mennään meillä siihen, missä jo
olla Ruotsissa. Ei siellä enää ku-
kaan juo ravintolassa mitään.

- Valiokunnat ovat pohtineet näitä
asioita ja päätyneet esimerkiksi siihen,
että itsepalvelua supistetaan. Tottakai
se kannattaa parhaiten - siellä ovat
halvimmat hinnat. Itsepalvelulupia saa-
vat vain jotkut paikat. Ketkä? Alkon
omat ravintolat. Alkon toiminta-ajatus
on se, että sen omat ravintolat kokei-
levat. Musta tuntuu kyllä, että tässä
maassa yksityiset ravintolat kokeilevat
paljon enemmän. Alkon jutut laahaavat
niitten perässä. Harvemmin Kantaravinto-
laiden touhu on ollut kokeilevaa.

- Yksi juttu on tämä keskiolulaki,
joka on menossa siihen, että kaikki van-
hat oikeudet puretaan. Sitten luvat har-
kitaan uudelleen. Silloin kyllä käy
viikate. Tapahtuu paljon baarikuolemia.
Ja kun kunnan baareja ei ole enää juuri
missään nytkään. Loputkin tapetaan.
Niille pitäisi antaa mahdollisuus, jos
yleensä vielä viitsivät toimia. Onhan
sen niin, että kyllä se kansa keskioluen
jostakin löytää ellei baarista. Ei ra-
joituksilla saada mitään aikaiseksi.

- Ihmisiä ajetaan yksinäisyyteen.
Pellonpään Matti, tämä näyttelijä sa-
noi telkkarissa asian hienosti, kun
sanoi, että ravintola on pienoismaail-
ma. Sitä se on. Ihmisethän eivät niin
kovin paljon seurustele kotona - sosi-
aalinen kanssakäyminen tapahtuu paljol-
ti ravintolassa. Siksi ravintolakult-
tuuria pitäisi suosia.

- 2-3 % kaikista anniskelupaikoista on
sellaisia, joista voi sanoa, että ne ovat
kahinointi tai rähinäpaikkoja. Ajatelkaa,
kolmen prosentin takia koko tämä valta-
va byrokratia, jolla touhua valvotaan.
Jos todella sitten halutaan olla tarkko-
ja, perustetaan sellaisen alkoholitar-
kastajan virka, joka voi tehdä koti-
käyntejä. "Jaa-a, onkos teillä enemmän
kuin kaksi pulloa viiniä ja kaksi väke-
vää?"

- Keskioluen vapauttaminen oli hyvä
lähtölaulus, mutta siihen se tyssäsi.
Aina kun tapahtuu vapautumisia, nousee
kulutus, mutta sitten se tasaantuu.
Suomessakin on kulutus pysynyt meikko
tarkkaan 6,2 litrassa puhdasta alkoholi-
a.

- Pitäisi olla niin, että ravintola voi-
si avata ovensa silloin kun haluaa ja sul-
kea kun haluaa. Myös alkoholin valmistami-
nen pitäisi antaa myös muille kuin Al-
kolle. Mutta sillähän se monopoli tu-
lee kyllä taatusti pysymään.
Muutenkin vapaa kilpailu ravintoloiden
välille. Lupia niin paljon kuin niitä
vain halutaan. Kyllä kilpailu karsii
huonot pois. Seinäjoellekin mahtuu vielä
ravintoloita. Kun tulee fiksuja paikkoja
lähtevät uudet ihmiset ravintoloihin.
Aina tulee olemaan räkälöitä, pubeja,
keskitason ruokapaikkoja ja hyviä ruo-
kapaikkoja.

- Kymmenessä vuodessa tiukkaa otetta
ravintoloista pitäisi löysätä. Hintoja
olisi alennettava. Kossun teko maksaa 20
penniä ja mitä kaupassa? Kohtuutonta.
Väkevät voisivat maksaa enemmän, mutta
viinien hintaa olisi laskettava suhtees-
sa. Näin siirrytään mietoihin, ei muu-
ten. 30-40 vuoden kuluttua alkoholi
maitokaappoihin koko mitassa.

TUOMITTU

Eki Vieristä leivottiin taannoin käräjillä epävirallinen VUODEN RIKOELLINEN. Viimesyksyinen vierailu Lakeuden Ristin sakaristossa heitti Ekin lehtien otsikoihin. Oikeus tuomitsi Vierin vuosiksi kiven sisään "murhapoltosta". Oikeus on puhunut - nyt puhuu tuomittu. Lasse julkaisee Ekin lähettämän kirjeen sanasta sanaan.

Tämä tarina kertoo yhdestä tapauksesta, joka sattui Seinäjoella 17-18 päivien välisenä yönä, josta tyyliellen tehtiin olevinaan hirvittävä teko. Turvenerot luonnehti tapausta nimikkeelle Murhapolttok. Hommaa valottaakseni mainitsen heti alkajaisiksi, että tuossa seivotassa ei toki kukaan potkaissut tyhjää, eikä edes meinannut. Uskoisin, että silloin kun lainlaestijet ovat pohtineet tuota pykälää on siinä joukossa ollut ainakin yksi perverssi, perin sedistinen kaurahattu. Laki on peräisin tuolta 1800-luvun lopulta.

Tarinan tarkoituksena ei ole katumus tai muuksaan maitoilu, koska ei syyttömän tarvi mitään katua. Kaiken sjojahdin takana, että sain tuomion peräti 6 vuotta on se, että jostain piti syyllinen tehdä. Pelään tuohon oikeudenkäyntiin tämän kirjoitukseni myöhemmässä vaiheessa. Näin alkupeloksi tuon esille päivän joka päättyessään sai lehdistön reipimään pelihousunsa. Heidän jumalaa pelkäävä asenne antoi nyt aiheen satsata kirjoituksessaan mitä sylki suuhun tuo.

.....Ja 17 päivä alkaa. Kuten perin normaalia on, me pitkäsikeistyöttömät suunnistamme päivän ensi askeleet kohti tuota valtion monopolia, eli alkaa kohti. Vauhtipullon siivittämänä suoritamme pientä imurointia ettei kostuke pääse ihen heti loppumaan. Päivä kuluu kutsuinkin vauhdille iltaan. Askellamme kaverini kanssa vähän sinne tänne, ikäänkuin meiltä olisi rasti kateissa. Mietimme niitä näitä. Ajatuksemme kääntyy linjalle joka saattaa tuoda tullesseen helppoa rahaa. Siis mitä muuta vaihtoehtoa meille jää kuin ruveta rosvoomeen. Olemme perin juurin kyrpiintyneet tämän yhteiskunnan jauhemaan paskaan. He kun lässyttävät vain kaikenmaailman pintakultaa miten ihmisillä on valtekunnassa kaikki hyvin. Päätimme suorittaa pienet sosialisoinnit. Istuttuamme iltaa eräällä ryhmä rämän kämpällä, kuluttaen aikaa keskipöhlöä neapistellen, päätimme ensiaste esileikiksi auton, että pääsemme pruuvaamaan. Yö enteili messevää työtä. Ilme oli sateinen ja suhteellisen mustanpuhuva. Alkuvaikeusteluksen jälkeen lähdimme katsatelemaan öisiä ketuja, sopiva käräjä etsien. Kuitenkin, humaltilasta johtuen emme löytäneet sopivaa, joten pyörimme siinä kuin pulut torilla. Ei aikakaan kun settumelta pöläh-

dimme tuon ruumisarkun näköisem talon luo jota Läkeuden Ristiksi kutsutaan. Siinä sitten välähti mieleen, josko poikettais tuvassa. Tiedossamme oli kyllä että talossa on toki hälytysjärjestelmä, mutta emme piitanneet siitä hevonnittua, kaikki oli yhdentekevää. Sotahuuto kaikui yössä, sisään vaan vaikkei seisokseen keveri pruuvasi ovet avoimien ovien yöksi. Näin sukelsimme hämärään kirkkoon tukka putkelle. Mitään hajuaakaan ei meillä ollut, että onko luussa mitään anastuskelpoista arsenaalia, kunhan vain tunteerasimme paikasta toiseen. Aikamme siinä huhtoessa tuli mieleeni, että otan ja pölähdän tästä urkuparvelle ja tempasen pienet värssyt, vaikkapa, tukka pystyssä kirkossa astelen, tai se hevosmiesten virsi, armolla ruunaa keunista.

Haluan tässä vaiheessa huomauttaa, että silloin kun lähdin kohti urkuparvea, en todennut mitään tulipaloon viittaavaa, en edes savun hajua.

Aikaa oli kulunut jo jonkin verran kun vaistoni sanoi, että kausa ei enää mene kun orgioihin ottaa osaa paikkakunnan sinileimeiset, keuhkatut alias poliisit. Juuri kun olin haeskelemassa väylää urkuparvelle huomasin siinä hämähärydyssä selissä poukkoilevan valojuovan. Tuo valo toi mieleeni kiiltomadon. Tiesin, että pelini on oikeestaan jo pelattu, joten jättäydyin virran vietäväksi. Mieleessäni kävi, että ei tästä hirveen paljoo tuu, korkeintaan muutama kuukeusi. Yllätys oli myöhemmin melkoinen.

Näin odotti sitten sininen auto haavi auki satimeen jäänyttä meikäpoikaa. Kun mua alettiin viemään autoon, niin tässä vaiheessa vasta haistoin käryä, mutta en kuitenkaan osannut ymmärtää mistä koko touhu johtui.

... Siis matka häkkiin alkoi kiireen vilkkaa. Oltuani lokerossa noin varttitunnin, ovi avautui ja sisään astui kaksi miestä mustenpuhuva. Komennus kävi, ,, vastteet pois. Siinä mä sitten seisoin kuin pule-ajen mannekiini munat paljeana, kunnes toinen turvenuija ymmärsi tuoda niitten varastosta verkkarit ja paidat. Tämän jälkeen mentiinkin kohti yleistä naista, eli mustaa maijaa, ja matka kohti terveyskeskusta oli selviö. Verikoe ja virtsanäyte taiteen sääntöjen mukaan, ja takaisin killeroön.

..... Nyt alkoikin sitten pommitusten sarja. Rikospuolen kummajaiset painoivat päälle kun viimeistä päivää. Syy siihen, että heittäydyin oitis unimasilman pyörteisiin oli siinä, että koska en todella tiennyt tulen alkuperästä mitään, en näinollen voinut muutakaan. Vielä kun kaikenlaisille herhau-

tusmenetelmillä puoliksi pakotettiin kuulusteluun, siis päivittäin, tarkoituk-
sella halusin puhua paskaa. Tällainen asennoituminen johtui syystä, että olin
kyttien mielestä selvääkin selvemmin syyllinen tapahtuneeseen tekoon. Heidän
harmaissa, klimpissä juoksevassa aivomössässä ei pilkahtanutkaan semmoinen
asia, että mä en todellakaan tiedä tulitouhuista mitään.

...Maattuani pahoille lain määräämät 17 vuorokautta, minut julistettiin
vangituksi ja passitettiin Vaasan Läänin vankilaan odottamaan oikeudenkäyn-
tiä. Tiesin jo tässä vaiheessa, että minut tulleen tuomitsemaan juuri siten
kun syyttäjät tahtoo. Mulla ei siis ole tästä eteenpäin mitään mahdollisuuksia

.....

OIKEUDENKÄYNTI ALKAA:

Kuukausi vierähti vangittuna täällä Vaasassa ja kaikenlaisten ajatusten
kiertokulku päässäni alkoi täydellä teholla. Ensin oli hankittava asiansija,
joka saapui Turusta mua tapaamaan.. näin perehdyimme yhdessä jutun tiimoil-
le. Vanginkuljetus Seinäjoen Kihlakunnanoikeuteen alkoi perin vittumaisin
fiiliksin. Olin jokseenkin ärtynyt koska tunsin tuon pashtimon, missä ihmisiä
käsitellään menneisyytensä perusteella.

Ensimmäinen istunto oli pelkkä tuulenhuuhtoma perse, kun kriminaalilaborato-
rion vesselit eivät olleet saaneet tutkimuksians suoritettua. Syyttäjän
asenne oli myrkyllinen alusta lähtien. Vähäpuheinen hän kylläkin oli,
mutta sitäkin pirullisempi. Syy lienee varmankin siinä, että olemme ker-
ran aiemmin olleet vastakkain samassa kihlakunnanoikeudessa, jolloin hän
koki karvan tappion. Haluan kertoa tuon tapauksen tähän väliin siitä syys-
tä, että ymmärrätte tilanteen kuinka tässä armaassa suomenmaassa oikeutta jae-
taan, ja versinkin Seinäjoelle. Olen kylläkin aina ollut kieltämättä kaupungin
mieliharmi, mutta siitä huolimatta kohtuus kaikessa. Enhän kuitenkaan ole ai-
nakaan vielä tappanut ketään. Minut siis tuomittiin Seinäjoelle vuonna 1972
poliisin murhayrityksestä 12 vuodeksi kiven sisään. No nyt tämä asia meni ho-
vioikeuteen joka päätöksessään katsoi, että kyseessä ei ole ollut mikään mur-
hayritys, vaan ase oli laennut minusta riippumattomista syistä. Tuomiotani
alennettiin peräti 8 ja puoli vuotta. Ajateltaessa asiaa miten päin vaan,
niin kyllä muuallakin täytyy olla mätää kun mun päässä.., jos kerran oikeus-

asteitten ero on näin valtava. Tällaisten seikkojen perusteella päättelin, että tulen tälläkin kertaa tuossa reppufirmassa tuomituksi, olin sitten syyllinen tai en. Olen täysin kyrpiintynyt tuon kihlakunnanoikeuden toimintaan, sillä san käsittelyt eivät perustu mitenkään oikeellisuuteen, vaan he puivat asiat vihan ja koston kasvaa käyttäen. Voisin sanoa, että olen lairsuojaton tuossa oikeusasteessa. Oikeudenkäyntihän on aina varsin vakava asia. Kuitenkin, kaikesta huolimatta, niistä paistaa verraten selvästi, miten ihmisiä on helppo tuomita persoonan mukaan. Usein saa sen kuvan, että esimerkiksi kihlakunnanoikeudessa, missä on leutamiehiä, tuomioita jaetaan sen mukaan mikä on heidän sen hetkinen mielialansa. Huonon päivän sattuessa on syytetyllä todella kusiset oltavat. Meihin alemman sosiaaliryhmän ihmisiin kun on niin helppo purkaa paineitaan, ja pömpötellä mielin määrin. Toki sen siinä mielessä ymmärtää jos heillä ei ole ollut pienenä leluja tarpeeksi, ja jos on ollutkin, niin yksi puinen veturi, jonka feija on neulennut lattiaan kiinni. Milläs muulle he sitten leikkisivät kuin pienellä ihmisellä. Seinäjoen kihlakunnanoikeus on kautta maan tunnettu siitä, että sen päätöksissä ei ole mitään järkeä.

Kun yleensäkin seuraat tätä maailman meininkiä näin alamaailman katsannosta, tulee väkisin mieleen se nurinkurisuuks mikä siitä paistaa. Ei ole pitkäkään kun eräs kirkonmies ajoi humalassa ihmisen kuoliaaksi, tuomio, ei tietenkään mitään koska hän oli ymmärrystä vailla, hahahaha. Näinhän se todella on, että mitä paremmassa yhteiskunnallisessa asemassa olet, sitä vapaammat kädet sulla on tehdä mitä vaan. Päätöksissä olet alvariinse, joko huolimaton, tietämätön tai muuten vaan EL BIMBO: Vielä kun joku kehtas uudenvuodenpuheessaan möläyttää, että kaikki kansalaiset ovat tasa-vertaisia lain edessä, kysyn vaan minkä lain???????

No joo, piinaavien hetkien jälkeen astuin sitten tuon reppufirman tuomittavaksi, tuon firman missä jaetaan vain vääryyttä, ei oikeutta, ja jossa kaikki annetaan puhtaana käteen. Nuo jäsenettömät jäsenet siis katsoivat meidän kummankin syyllistyneen Murhapolttoon ja tuomiot olivat sen mukaiset. Seimme yhteensä yli kymmenen vuotta aladoopia. Tuomioni kuultua kritisoin järjetöntä päätöstä kysymällä, että kuinka monta ihmistä siinä nyt sattuiksen kuolemaan kun mun korviini ei ole kantautunut yhtään?? Siinä nuo eettisten arvojen eunukit istuivat vain perin onnellisina tulokseensa. Lähtiessäni vielä

heitin pienet herjat, että mehteko tuomeri esua puutalossa. Tämän aforismin sai mun puolesta ottaa kukin miten tahtoi. Vitutuskäyräni oli jo tuossa vaiheessa niin yläkantissa, että oli yhdentekevää mitä siinä möläyttää. Tämän jälkeen alkoikin matka kohti Vaasan linnaketta, linnaketta josta on tullut mulle koti.

Tähän loppuun haluan sanoa vielä puollustuksen puheenvuoron..... Kihlekunnanoikeus katsoi päätöksessään siis muke selvitetyksi, että minä ja kaverini olimme yksissä tuumin murtautuneet Lakeuden Ristin sekeristoon ja siellä sitten kasanneet niitä papin perpereitä kasaan, sekä sen jälkeen sytyttäneet tuon kasan palamaan. Itse olen myöntänyt ainoastaan olleeni sekeriston tienoilla silloin kun kaveri oli heitellyt noita lumpuja. Kiistan sen, että olisin ollut sekeristossa silloin kun siellä on palanut. Mitään näyttöä ei ole voitu esittää mun pääni menoksi, että olisin osallistunut kirkkotekstiilien käsittelyyn, seetikka sitten tulipalon sytyttämiseen. Kihlekunnanoikeuden päätös perustuukin tältä osin joihinkin hajaneisiin ja itse tapahtumasta irrallisiin seikkoihin. Tällaisilla perusteilla ei missään nimessä voida katsa näytetyksi, että olisin osallinen palon sytyttämiseen. Minut pidätettiin kirkosta ja mun kaikki väitteet otettiin välittömästi tutkimuksia varten pois. On sanomatta selvää, että mikäli minä olisin käsitellyt noita kirkkotekstiilejä, tai ollut sekastissa tulipalon aikana, olisi mun väitteistä varmuudella löytynyt tekstiilien kuituja tai merkkejä savusta, noesta tai kuumuudesta. Kuitenkaan mitään tällaista ei ole löydetty, joten sekin jo puhuu mun syyttömyyden puolesta, etten ole käsitellyt noita perpereitä enkä myöskään sytyttänyt tulipaloa. Laboratorion osoitetussa tutkimuspyynnössä oli pyydetty lausuntoa monista seikoista, joille olisi jutussa keskeinen merkitys. Kuitenkin se oli jättänyt vastaamatta miltei kaikkiin kysymyksiin. Harvinaisen teko, josta mä luonnehtisin nimikkeellä virkavirhe, koska kysymyksessä on kerran näinkin vakeva, heh heh rikos. Heiltä on myös pyydetty selvitystä ja perusteluja miksi on menetelty näin vajevaisesti. Vastausta ei kuitenkaan ole annettu. Ihmeelliseltä myös tuntuu se, että jutun syyttäjä ei myöskään ole suostunut pyytämään lisäselvityksiä. Tässäkin sen näkee miten lepsuille eväillä syytetty on, ei siis haluttuakaan nojautua tosiasioihin. Kun todistajana esiintynyt konstaapeli vielä törkeydessään teki

väärän valan, ajattelin, että onhan mallissaan. Kun kəhden muun todistajan lausuma kumoaa tämän kuuloharheisen ja varsin heikkoləhjeisen poliisin sanonnan niin ihmettelen ellei hantə aseteta təstə edesvastuuseen. Vai onko todella niin. ettə virkapuku antaa suojan rəyhkeydesshən mennə nėinkin pitkalle. Painotan vielä, ettə nāmė kaksi muuta todistajaa olivat toinen jepəri ja yövertijə. Vielə kun päätöksen perusteluksi esitettiin, ettə koska mə olen ollut edellisenä päivänä tavellista hermostuneempi olen ilmen muuta syyllinen. Kun jə jos tammöisiä seikkoja ruvetaen vetämhən, joille ei ole asian kanssa mithən tekemistə, niin mut see saatena tuomita kaikista selvittämättömistə murhista. Kas kun eivät käyneet kysymhssä joltain tutulta, ettə olinko mahdollisesti jollain lailla ärtynyt vuonna 1953 joulukuun kuudes. Mə olen tšhhlä vankilassa funtsennut naitə asioita monelta kentilta ja tullut siihen johtopäätöksen, ettə nuo tuomitsijat ystävineen pyrkivät psykologisesti ehdistemeen mut niin tiukkeen hehkiseen puristukseen, ettə psyykeni murtuisi. Mutta sanonpe heille, ettə sen koulun minkä olen joutunut elämhni aikana läpi käymhən, ette onnistu. Jos olen vėäryyəttə tehnytkin, niin olette tekin. Olkaa siis onnellisia, sillä jotein ootte vuosien varrelle kaikista huolimatta seeneet aikaseksi: Nimitthän: Tunne-elämhni on niin pehoin hėiriintynyt ettei se saavuta koskaan inhimillisiä piirteitä. Kaiken hyvän te olette onnistuneet minussa tuhoameen. Tāmən kaiken johdosta vihasta on kasvenut voimakkein tunteeni ja kuolema on orgasmi. Olkaa siis tyytyvėisiä.

EKI=VAAN

Erkki Vieru

PARONI

Lasse-lehti haluaa luopua nurkkakuntaisesta ahtaudesta arvioidessaan Seinäjoen sykkivän yöelämän uusinta ihmetystä Klubi Kymppiä. Uutuuden asettamiseksi sille kuuluvaan arvoonsa päätti lehtemme tuoda tätä viimeisintä valopilkkaa arvioimaan todellisen alan ammattimiehen, jolle mikään ravintolakulttuuriin liittyvä tuskin on vierasta. Taiteilijamme haluaa esiintyä nimellä Diplomi-Paroni, joka ei hänen sanojensa mukaan pitäisi olla entuudestaan täysin outo nimi myöskään omien lakeuksiemme viehkeimmille neidoille. Lukuisia lienevät ne ravintolat ja diskot, joissa paronimme jännittävän olemuksen ilmaantumisen on aiheuttanut todellisen ryntäyksen kohti naistenhuoneen peilisalia. Kaikki viittaa siihen, että tällä kertaa joukossamme on ihminen, jolle on jo äidinnäköiden vastikkeessa tullut kyky menestyä usein niin kovin vaikeissa ihmissuhteissa.

Ilkeimmät huhut miehestämme tosin tietävät kertoa, ettei auervaaralainenkään ihmissuhdetoiminta olisi Diplomi-Paronille tyystin vierasta. Aistiessaan taiteilijasta henkilön pohjattoman ihmisystävällisyyden voi kuitenkin hyvin ymmärtää moiset uskomattomuudet peliksi kaiteellisten viimeisiksi yrityksiksi murtaa paronin henkistä ylivoimaisuutta. Joka tapauksessa kotoisten markkinointi-ihmeidemme kyky aistia mikä on "pop" kullakin hetkellä saa nyt arvoisensa arvion mieheltä, jolla on ollut sanansa sanottavana niin Leningradin kuin Hampurinkin huvielämän tiukoissa kurveissa.

Astuessamme sisään klubin syvyyteen ovat paikan voodoo-menot jo täydessä vauhdissa. Valot välkkyvät, musiikki pauhaa ja Diplomi-Paroni nyökkäilee selvästi tyytyväisen näköisenä. D.P toteaa merkkien viittaavan siihen, että illasta tulee eittämättä mielenkiintoinen. Siirtyessämme pöytään Paroni luo paikallisen naiskauneuston edustajiin silmäyksiä, jotka ovat panneet sukat pyörimään maamme neitojen jaloissa aina Hangosta Petsamoon saakka.

Ei kestä aikaakaan kun klubin mielenkiintoiset sisustusratkaisut saavat jo ensimmäiset kiitoksensa kohtelialta tarkkailijaltamme. Diplomi-Paroni ylistää erityisesti miestenhuoneisiin asennettuja kovaäänislaitteita, joiden kautta klubin tunnelmaan oleellisesti kuuluva musiikki raikaa myös luonnollisia tarpeitaan suorittavien asiakkaiden korviin.

D.P:n mukaan on ensiarvoisen tärkeää käyttää miestenhuoneessa käynnit huolelliseen latautumiseen varsinkin salin kiihkeitä tilanteita varten. Oletamme, ettei D.P tarkoittanut latautumisella suomalaiskansallista Alkon kyseenalaisen hintapolitiikan sanelemaa salapullokkulttuuria?

Illan vanhetessa ja tunnelman kohtotessa vieraamme esittää meille maallikoille todella tyylikkäitä näytteitä uskomattoman laajasta repertuaaristaan. Jäyhiin pohjalaismiehiin tottuneet maakuntamme kaunottaret saavat kerrankin nauttia mannermaisista käytöstavoista, henkevästä keskusteluista ja lumoavista lemmensilmäyksistä, joita paroni heille auliisti jakelee.

Lähes taukoamatta kaikuu salissa taiteilijamme omaperäinen tanssiinkutsu, josta vain kaikkein ahdasmielisimmät maakuntamme marjoista kieltäytyvät sydämensä ääntä kuuntelematta. Mestarin

elkein Diplomi-Paroni viistää riuskin tanssiaskelin parkettia laidasta laitaan. Hän käyttää sumeilematta hyödykseen kaikkia tanssilattian tarjoamia mahdollisuuksia ja me tavanomaiset kiemustelijat näytämme rautakangen nielaisseilta köntyksiltä paronimme ilmavaan irtonaisuuteen verrattuna.

Täysin suvereenija ovat miehemme maneerit myös parketin ulkopuolella. Voimme vain mykistyneenä kuunnella Paronin viressään istuvalle neidolle pitämää esitystä sukupuolten välisestä ahdistavasta kuilusta, joka on ylitettävissä ainoastaan ehdottoman hellyyden kautta... Neidolta jää kuitenkin esitelmän syvin olemus hyvin vaillinaisesti tajutuksi, sillä hän pohjalaisessa suoruudessaan armotta keskeyttää kliimaksiaan lähestyvän esitelmän todeten paljonpuhuvasti:

-Älä täräjä!

Moinen tärskäytys epäilemättä kouraisee vieraamme herkkää taiteilijan sielua keitin syvältä, mutta mies pystyy kuitenkin peittämään tunteensa todellisen maailmanmiehen karismaattisuudella. Toteamme tulleen ajan antaa taiteilijalle työrauha ja poistumme hänen seurastaan sopien tapaamisesta seuraavana päivänä, jolloin Paroni antaisi lopullisen arvionsa saamistaan vaikutelmista.

Jättäessämme jäähvyäisiä paikallisella rautatieasemalla punertavasilmäiselle, mutta ryhdikkyytensä säilyttäneelle paronille, tahtoo hän kiittää uutta klubiamme miellyttävästä ilmapiiristä. Hänen mukaansa paikan ihmisläheinen ja jännittävä sisustus on omiaan luomaan kiihkeää tunnelmaa.

Erytyskiitokset Paroni haluaa osoittaa pohjalaiselle naiskauneudelle ja ravintolan miellyttävälle henkilökunnalle. Lievänä puutteena taiteilijamme näkee vapaamuotoisen seisoskelutilojen niukkuuden, jonka hän tosin ymmärtää paikan pienuudesta johtuvaksi. Pohjalaisista tanssiyleisöä Paroni kehoittaa tanssimaan vapautuneemmin, mutta silti kiinnittäen huomiota tanssin rytmitykseen, jossa D.P oli huomaavinaan lieviä puutteita. Pienenä kuriositeettina Paroni haluaa mainita myös epäkäytännöllisistä olutlaseista, jotka korkeudestaan johtuen estävät verbaalisen viestinnän tehostamisen selventävin käsimerkein. Tai mikäli eivät estä luonnollista liikehdintää niin ainakin aiheuttavat noloja tilanteita ja turhaa työtä tarjoilijalle.

Paronia häiritsivät mestassa myös toivottoman pienet pöydät, jotka aiheuttivat jatkuvaa vaivautuneisuutta. Oppineena miehenä Paroni löysi pöydän koon ja vaivautuneisuuden välillä selvän syy-yhteyden. Sielutiede on jo ajat sitten selvittänyt, että ellei mies saa muniin pöydän alle piiloon, ei hän voi iskeä silmää tai vokotella muuten vaan naista vapautuneesti.

"Jäätä oli kukissa ja laseissa vaan ei tunnelmassa" toteaa kuitenkin hersyvänä humoristinakin tunnettu veijarimme arvionsa päätteeksi. Hän iskee salaperäisesti silmää ja nousee junaan, matkalle kohti vauhtia ja vaarallisia tilanteita, joista meillä tavanomaisuuksilla saattaa olla vain hyvin haalea aavistus.

PATSAS

Miten harvoin tulemmekaan ajatelleeksi erilaisten epäonnistumisten merkitystä pohjalaiselle identiteetille ja omanarvontunnolle. Todellisuudessa jokaisen onnistuneen, merkittävän pohjalaisen takana on laaja joukko ennakkoluulottomia epäonnistuneita, joiden todellisuuden rajoja kartottavalle työlle ei ole juurikaan suitsutusta suotu. Historia haluaa muistaa vain voittajat ja kenties onnettomien olosuhteiden seurauksena syntyneet epäonnistumiset pyritään vähin äänin unohtamaan. Kilpailuun perustuva yhteiskunta suostuu näkemään vain tulokset ja hyvätkin ideat unohtetaan kylmäverisesti, mikäli ne eivät ole tuottaneet konkreettista hyötyä ja kunniaa.

Ajatelkaamme vaikkapa epäonnistuneita pohjalaisia yrittäjiä, jotka rahansa ja maineensaakin menettämisen uhalla ovat yrittäneet rakentaa tätä kaunista maakuntaamme. Helppo on menestyvän yrittäjän myhäillä itseriittoisena lukiessaan Kauppalehdestä kollegansa rahoituksellisista vaikeuksista. Ivallisen ylimielisyyden sijasta olisi hyvä muistaa sen työn arvo, joka epäonnistuneellakin yrittäjällä on markkinoiden rajojen selvittäjänä. Epäonnistuneiden yrittäjien työllä on oleellinen merkitys nokkelalle uudelle yrittäjälle, joka saattaa edeltäjiensä työstä saada selkeän kuvan siitä, millaisin keinoin tuskin tulee menestymään armostomien markkinamekanismien paineessa. Syytä ei ole kuitenkaan unohtaa myöskään peräti kansallisesti merkittäviä pohjalaisia epäonnistumisia kuten Juha Miedon katkeran kaunistasadasosasekuntia tai aikanaan koko maata vavistanutta Lapuan liikettä. Sen markkinoima idea uudesta hallintomallista meni eurooppalaisille sivistyskansoille läpi kuin bingo Pohjanmaalla, mutta täällä lottovoittajien maassa tuntuu vaikeaisen museonkin aikaansaaminen olevan työn ja tuskan takana.

Kaikkien epäonnistuneiden pohjalaisten yrittelmien muistolle rakennettavalle patsaalle olisi käsittääksemme oivallinen paikka kirjastotalon ja kaupungintalon välisellä aukiolla.

Kaupungin kenties arvokkaimman aukion uhraaminen epäonnistuneiden patsaalle olisi oivallinen teko lopettamaan kateelliset puheet Seinäjoen kaupungin nousukasmaisesta ylpeydestä. Epäonnistuneiden patsas Alvar Aallon kauniiden linjojen välissä olisi osoitus siitä, ettei kaupunki arvostaakaan

maakuntansa kultapoikien saavutuksia myöskään unohtaa suuren maailman huomiotta jättämiä sinnikkyyksiä.

Taiteen tehtävänä on opettaa ihmisiä näkemään todellisuus uudessa valossa ja parhaimmillaan se kohottaa ihmisen olemisen syvimpiä ominaisuuksia. Kuten jokainen meistä on joutunut kokemaan epäonnistumiset olennaiseksi osaksi ihmisyyttä voi aiheen henkeen liittyvä patsas mitä parhaimmin täyttää taiteelle asetetut tehtävät. Patsaan henkisesti kohottavat vaikutus pääsisi käsittääksemme oikeuksiinsa juuri mainitulla arvokkaalla aukiolla, kaupungin kulttuuri- ja hallintokeskuksen sydämessä. Ajatelkaamme kaupungin uutterraa virkamiestä, joka epätoivoisena poistuu työpaikaltaan tehtyään pienen virhelaskelman ja tuhansia markkoja veronmaksajien varoja on lentänyt taivaan tuuliin. Tai toisaalta poliisiaseman suojista aamulla palaavaa epäonnistunutta juhlijaa, jota suoraan sanoen risoo koko henkilökohdainen persoonallisuutensa. Näiden onnettomien kohdatessa epäonnistuneiden patsaalla voi vain hämärästi kuvitella sitä henkisesti kohottavaa vaikutusta, joka patsaan suomalla sanomalla on murheen murtamiin kansalaisiin. Aistiessaan taideteoksen ihmisyyttä kohottavan sanoman, nämä hetkellisesti horjahtaneet kenties paremmin pystyvät sijoittamaan pienet kömmähdykset ihmiselämän koko kirjoon ja moninaisuuteen.

Pelkäämättä Pohjalaisten taiteenharrastajien nokkelaa kritiikkiä lehtemme ehdottaa kansan syvien rivien maku-tottumukset tuntien patsaasta ehdottomasti näköispatsasta. Ehdotamme patsashankkeen toteuttamista taitelijoiden välisen kilpailun kautta. Kilpailu voitaisiin julistaa vaikkapa niille pohjalaisille, jotka ovat pyrkineet maamme merkittävimpiin taideoppilaitoksiin, mutta ovat jostain joutavasta syystä jääneet täpärästi sisäänvalittujen joukon ulkopuolelle. Tärkeintä olisi kuitenkin jokaiseen meistä liittyvä epäonnistumisen henki. Pohjalaisten taitelijoiden kyvyt tuntien se tulisi varmasti kuvastumaan kaikista mahdollisista ehdotelmista.

Ylevässä "Ars longa Vita brevis" -hengessä toivomme kerrankin ristiriidatonta patsashanketta, joka nöyrästi kunnioittaisi meidän jokaisen elämään liittyviä varjopuolia.

Lasse sanoo: Patsas epäonnistumiselle on patsas ihmisyydelle.

NÄKYMÄ KOULUKADULTA KAUPUNGINTALON SUUNTAAN

Seinäjoen kaupungista uhkaa kehittyä ultramoderni menestyvien ihmisten kaupunki. Koulukatukin on muuttumassa huolettomasti käyskelevien knallipäitien ja limusiineissaan huristelevien businessmiesten bulevardiksi. Mutta kun taustalla hämmöttävän kaupungintalon eteen pystytetään patsas epäonnistuneille, muuttuu kaupungin ilme heti paljon inhimillisemmäksi. Aaltocenterin arkkitehtuuriin tutustuvat turistitkin saavat viivähtää tuokion patsaan juurella.

Ehkäpä japanilainen arkkitehtiylioppilasressukkakin suhtautuu tuleviin loppuentteihinsä huomattavan levollisesti huomattessaan, että myös hänelle, kurjalle ikuiselle ylioppilaalle on jo pystytetty patsas tuhansien järvien ja epäonnistuneitten maahan. Patsas muistuttaisi maailman kansoja siitä, että epäonnistuneita löytyy kaikista kulttuureista, ei yksistään pohjalaisesta elämäntavasta. Lasse vaatii päätöstä patsaan pystyttämisestä tulevana kesänä ETY-kokouksen 10 -vuotisjuhlien kunniaksi. Spekulaatiot patsastoimikunnan puheenjohtajasta voivat alkaa.

APUA

Jokainen meistä ymmärtää, ettei armeijan ylläpitäminen ole mitään halpaa puuhaa. Puolustusmäärärahat lohkaisevat valtion budjetista huomattavan osan. Siitä huolimatta Suomella tuskin on ennakkosuosikin paineita mahdollisen kansainvälisen aseellisen selkkauksen koittaessa. Jo perinteisen aseistuksen pitäminen jollakin tavoin ajan tasalla edellyttää melkoisia uhrauksia, puhumattakaan torjuntajärjestelmistä, jotka estäisivät kaiken maailman maali- ja muiden ohjusten lentelyn pitkin pohjoisen jänkiä.

Harvat ovat kuitenkaan tietoisia valtiollisten luottamusmiestemme kehittämistä tukitoimista, joiden avulla jokainen meistä voi omalta osaltaan lisätä puolustuslaitoksen pelotusvoimaa. Valitsemamme edustajat ovat hyväksyneet säädöksen, jonka mukaan puolustusvoimille osoitetut avustukset ovat valtionverotuksessa vähennyskelpoisia. Siitä vaan rahat pankkiin ja summat veroilmoitukseen niin pikkujouluissa kelpaa hillua veronpalautusrahoilla.

Valitsemamme edustajat eivät kuitenkaan kaikessa viisautessaan ole antaneet vastaavia verotuksellisia tukitoimenpiteitä joutavammille keräyskohteille kuten esimerkiksi edellisten sotien invalideille tai veteraaneille. Tai kehitysmaiden nälkäisille tai syöpälapsille. Mikäli olet hölmöyksissäsi mennyt lykkäämään rahojasi mainitunkaltaisiin avustuskohteisiin, niin on turha tukkia avustuskuitteja veroilmoitukseen.

Mitäpä syytä valtiolla olisi lähteä tukemaan vapaaehtoisia avustuksia, jotka menevät jo kerran käytetyille sotilaille, kun uusissakin sotilaissa on rahanmenoa enemmän kuin tarpeeksi. Tai vieraiden maiden nälkäänäkeville osoitettuja avustuksia, koska ei milloinkaan voi olla varma, ettei juuri minun lähettämilläni rahoilla ostetakin pommeja ja aseita. Antaessaan avustuksensa jalosti Suomen puolustusvoimille, voi olla suhteellisen varma, että rahat menevät arsenaalin laajennukseen.

Tehkäämme siis kuten edustajamme ovat hyväksi havainneet. Antakaamme avustuksemme suoraan omaan maahan, omalle armeijalle, joka ilmeisesti on vastaavassa rahan tarpeessa kuin muutkin inhimillisiin tunteisiimme kenties paremmin vetoavat avustuskohdet.

Kunnon avustus hyvän asian puolesta, niin ensi tammi-kuussa kelpaa ynnäillä hyväksyttäviä vähennyskuitteja sitä halavatun veroilmoitusta tehdessä.

Monipuolista pohjalaista
palvelua ja vieraanvaraisuutta

- * hotelli
- * uusittu tanssiravintola
- * kokoustiloja
- * saunaosasto

Pizzeria

RAVINTOLA EPON PUB

- * lounasravintola
- * pizzeria
- * kaupungin keskeinen kohtaamispaikka

- * uusi nuorekkaan viihteen valopilkku Seinäjoen yötaiavaalle

- * raviravintola
- * Rakentajamessut -85 aikana avoinna kaikkina messupäivinä
- * maittavat ruoka-annokset
- * täydet A-anniskeluoikeudet
- * kahvia ja virvokkeita

HOTELLI CUMULUS

Kauppakatu 10, Seinäjoki
Puhelin (964) 141 620

**VANHA NYKYAIKAISTA
RAVINTOLA-PALVELUA**
- ammattitaitoista

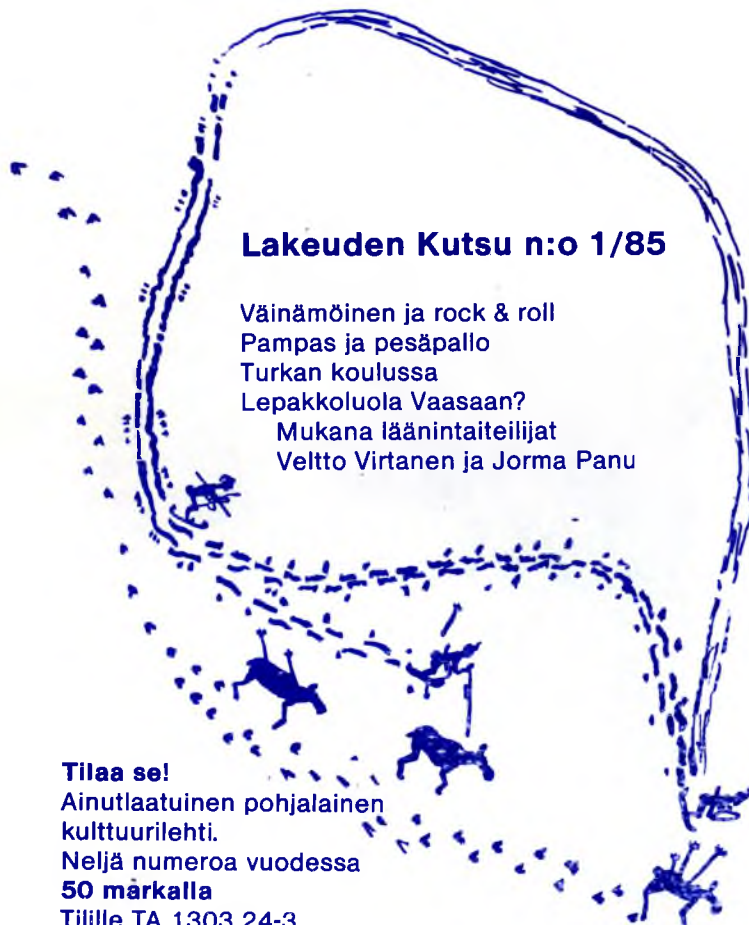
Vuonna 1930 rakennettu hotelli-ravintola on ottanut monenlaisia ravintolavieraita vastaan - Tulethan Sinäkin!

RAVINTOLASALI:
tanssia ke-pe-la-su
maanantaisin "jamit"

DISKO:
hyvää diskomusaa ke-pe-la

Seisova pöytä ark. klo 10.30 - 14.00

Meillä käydään - meillä viihdytään

Lakeuden Kutsu n:o 1/85

Väinämöinen ja rock & roll
Pampas ja pesäpallo
Turkan koulussa
Lepakkoluola Vaasaan?
Mukana läänintaiteilijat
Veltto Virtanen ja Jorma Panu

Tilaa se!
Ainutlaatuinen pohjalainen
kulttuurilehti.
Neljä numeroa vuodessa
50 märkällä
Tilille TA 1303 24-3

VARATTU

LASSE

Kari Jokiranta, 1.vast.
Risto Vuorinen, 2.vast.
Eki Vieri, kirjeenvaiht.

osoite: Poste restante,
Seinäjoki, LASSE-lehti.

Paino: Offset-Tekari,
Seinäjoki 1985

Ilmestyy: tarvittaessa

NUORISON
KOHTAUSPAIKKA
DISCO
ONNITEEKKI
JA SUOSITTU KESÄTERASSI
KESÄ—ELOKUUSSA

eteläpohjalaisravintola
helahoito

- LOUNAS-, PÄIVÄLLIS- JA ILLALLISRAVINTOLA
- MAANKUULUJA ETELÄPOHJALAISIA HERKKUJA

★ **PRUNNI** ★

"HUVIELÄMÄN KESKUS"

- 800 HENGEN TANSSIRAVINTOLA
- KORKEATASOISET RAVINTOLAORKESTERIT JA -OHJELMAT

TAPAHTUMAPAIKKA POHJANMAALLA

rantasipi
sorsanpesä
PUH. 964-120 100 SEINÄJOKI

MIETAAN NS ESITTÄÄ:

1. pääsiäispäivä 7.4.

- ★ DINGO
- ★ RELEASE

Lauantaina 13.4.

- ★ KAKE RANDELIN
JA ROVERS

Lauantaina 20.4.

- ★ EVE (ex-dingo)
- ★ RISTO OJA-
LIPASTIN
YHTYE

Lauantaina 27.4.

- ★ PAULA
KOIVUNIEMI
YHTYEINEEN

Tule ja purista!

Tosi hyvä PIZZERIA.

Jo * Antonio
Casa Grande
Tiesi sen.

* (= Isotalon Antti)

CASA GRANDE

Keskuskatu 17, Seinäjoki

Puh. 964-142 644

Auki 11—22

Su 14—22

KARAHVIINI-OIKEUDET

L'Artiste

KOULUKATU 5
SEINÄJOKI 10
PUH. 964-140 008

Yhdistämme Teidät tervetulleeksi ravintolaamme.
Olemme pikkuravintola, erikoisravintola, taitelijaravinto-
la, miten vain, jonka toiminnan ydin lähtee keittiöstä.
Valmistamme kälken mahdollisen itse.

(Terve, väkälä, ruuot, narskuttajat perunat valmistamme alusta alkaen itse)

Keittiömme suosittelee alkuruuaksi esim. latorn pöytä-
tai vaikkospulkettia. Lämpimäksi ruuoksi vaikka lohime-
daljoni täytetty jättikakaravunpyrstöillä, basilikkakastike
tai Cocur de filet, Cafe de paris-kastikkeella (täydellisen
makuun kastike, jossa 26 eri maustetta) vaikkospulperu-
nat. Jälkiruuoksi ehdoton suosikkimme Oeuf à la neige,
vaikkosvaahdoketta vanilja- ja karamellikastikkeella.

Myös pikkulämpimiä, salaattia, voileipiä. Kahvia ja ko-
rtekoista kakkua.

Iltaisin pianomusiikkia
A-oikeudet

Avoimmo ma-to 10.30—22.00
pe-la 10.30—24.00
sun. suljettu

ROCK-SM⁸⁵

VAASAN LÄÄNIN ALKUKARSINNAT

Seinäjoki, 14.4. ja 28.4.

Vaasa 21.4.

Kannus 21.4.

Mahdollisista lisäkarsinnoista
ilmoitetaan myöhemmin.

PROVINSSI-ROCK '85
1.-2.6. Seinäjoella

Edustava valikoima
maailman rockmusiikkia.
Ihmisten juhla.